

Literary Translator Competence from the Iranian Teachers’ Perspective: A Qualitative Approach

Moslem Fatollahi

Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, IRAN

Mohammad Reza Hashemi

Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, IRAN

ABSTRACT

Translation teaching in Iranian universities has a history spanning several decades. One of the courses included in the bachelor's curriculum of translation and English language and literature is entitled “Literary Translation”. Despite the existence of such courses, literary translation as an independent genre and type of translation has received relatively little attention from Iranian researchers. It is necessary to examine the views of the stake-holders active in this field, including teachers of literary translation, about the goals of teaching this course. The purpose of the present research is to describe and analyze the perspectives of literary translation teachers in Iran's high-ranking universities about literary-translator competence. To this end, the views of 39 teachers of literary translation were collected through semi-structured interviews and analyzed using thematic analysis, and the subcompetences that teachers considered for literary translation competence were described and categorized. By analyzing the teachers' interviews, a total of 6 subcompetences and 22 components of literary translator competence were identified. The results of the thematic analysis showed that the classification obtained in this research includes most of the subcompetences described in previous models of translation competence, and it also reveals some special subcompetences needed by literary translators in the context of the Iranian literary translation market, such as familiarity with translation tradition, flexibility, inborn talent, literary habit, and emotional competence.

KEYWORDS: literary translator, competence, subcompetence, translation teachers

توانش مترجم ادبی از نگاه مدرّسان دانشگاه‌های ایران: رهیافتی کیفی

مسلم فتح‌اللهی

دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

ایمیل: m.fatollahi@alumni.um.ac.ir

محمدرضا هاشمی

دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

ایمیل: hashemi@um.ac.ir

چکیده

آموزش ترجمه در دانشگاه‌های ایران پیشینه‌ای چندده‌ساله دارد. یکی از دروسی که در برنامه درسی کارشناسی مترجمی و زبان و ادبیات انگلیسی گنجانده شده درس «ترجمه ادبیات» است. با وجود این، ترجمه ادبی به عنوان یک ژانر و گونه مستقل ترجمه کمتر مورد توجه پژوهش‌گران ایرانی قرار گرفته است. بررسی دیدگاه کنشگران فعال در این عرصه از جمله مدرّسان ترجمه ادبی درباره اهداف تدریس این درس ضروری است. هدف این پژوهش، توصیف و تحلیل نظرات مدرّسان دانشگاهی درس ترجمه متون ادبی در دانشگاه‌های برتر ایران در مورد توانش ترجمه ادبی است. با این هدف، دیدگاه 39 مدرّس درس ترجمه متون ادبی با مصاحبه نیمه‌ساختاریافته گردآوری و با شیوه تحلیل مضمونی بررسی شد و زیرتوانش‌هایی که مدرّسان برای توانش ترجمه ادبی قائل بودند توصیف و دسته‌بندی گردید. با تحلیل مصاحبه‌های مدرّسان، در مجموع 6 توانش و 22 زیرتوانش ترجمه ادبی شناسایی گردید. نتایج تحلیل مضمونی نشان داد که دسته‌بندی به دست آمده در این پژوهش بیش‌تر زیرتوانش‌های توصیف‌شده در مدل‌های پیشین توانش ترجمه را در بر می‌گیرد و برخی توانش‌های خاص مورد نیاز مترجمان ادبی در بستر جامعه ایران- همچون آشنایی با سنت ترجمه، انعطاف‌پذیری، توانش ذاتی، عادتواره ادبی و توانش عاطفی - را نیز آشکار می‌سازد.

کلیدواژه‌ها: مترجم ادبی، توانش، زیرتوانش، مدرّسان ترجمه